

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 06-00-3/2018-01

Датум: 30. јануар 2018. године

Београд

ЗАПИСНИК СА ТРЕЋЕ РЕДОВНЕ СЕДНИЦЕ
СТАЛНОГ САСТАВА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
одржане 30. јануара 2018. године

Седница је почела у **09,00** часова.

Седници су присуствовали: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Бранислава Горавица, Александар Пантић, Саво Ђурђић, Иван Јовичић, Матија Радојичић и Славица Милошевић Газивода, изборни чланови Високог савета судства из реда судија, Нела Кубуровић, министар правде, Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе државну управу и локалну самоуправу и проф. др Ранко Кеча, изборни члан Високог савета судства из реда професора правног факултета.

Поред чланова Савета, седници су присуствовале Мирјана Павловић, в.д. секретара Високог савета судства и Мила Стаменковић, начелник Одељења за статусна питања судија.

Седница Савета се тонски снима.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, отвара трећу редовну седницу сталног састава Високог савета судства и ставља на усвајање следећи:

ДНЕВНИ РЕД

1. Усвајање записника са Друге редовне седнице Високог савета судства која је одржана 17.01. 2018. године,
2. Доношење Годишњег програма рада Високог савета судства,
3. Давање сагласности на Програм сталне обуке на Правосудној академији за 2018. годину,
4. Одлучивање о захтеву судије Вишег суда у Београду о престанку дужности представника Републике Србије у Међународној хашкој мрежи судија,
5. Доношење одлуке о спојивости чланства у Проширеном жалбеном већу Европске патентне организације са судијском функцијом,
6. Доношење одлуке о спојивости функције председника Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије са судијском функцијом,
7. Одлучивање о захтеву председника Апелационог суда у Новом Саду о упућивању судија из других судова у Апелациони суд у Новом Саду,
8. Разматрање Радног текста амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије,

9. Разматрање дописа Удружења судија прекршајних судова поводом изјава Саше Јанковића, председника Покрета слободних грађана, датих на конференцији за новинаре,
10. Разматрање предлога Радне група за израду анализе измене нормативног оквира за судије за прекршаје,
11. Одлучивање о упућивању судија поротника у Привредни суд у Зрењанину,
12. Разно.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је предложила да се са Дневног реда Седнице скине тачка везана за измену Закона о судијама, с обзиром на значај Радног текста амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије, те сматра да данашња Седница преваходно томе треба да буде посвећена. Истакла је да треба да се на озбиљан и аналитичан начин припреми за ову тачку дневног реда, то би подразумевало проучавање упоредно правних решења везано за привредне судове. Навела је да није моменат да се Закон о судијама мења само у два члана, где би се можда нарушили односи између прекршајних судова и других судова. Истакла је да се не изјашњава да је против тога, напротив сматра да положај прекршајних судова треба поправити, али само предлаже да се на данашњој Седници то не разматра како би се боље припремили. Преложила је да се тачка 10 Дневног реда - разматрање предлога Радне групе за израду анализе измене нормативног оквира за судије за прекршаје, одложи за неку другу Седницу, када би се мало боље припремили, јер не може да се измени положај само једног сегмента, с обзиром на то да су сви судови у мрежи, те да недостаје анализа у целини.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић истиче да с обзиром на овако обиман предложени Дневни ред где је и тачка Дневног реда разматрање Радног текста амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије, навео је да није стигао да се детаљно упозна са предлогом Радне групе за израду анализе измене нормативног оквира за судије за прекршаје, те се из тог разлога придружује предлогу судије Браниславе Горавице.

Након добијене речи судија Славица Милошевић Газивода истиче да не жели да се меша у начин одређивања Дневног реда за Седницу и наводи да се о тачки Дневног реда која се спомиње ради о формалној ствари на којој не би требало да се изгуби време, с обзиром да је цео посао урађен 2014. године, када је формирана Радна група у оквиру Акционог плана за спровођење Националне стратегије реформе правосуђа и да је Комисија за спровођење Националне стратегије, формирала Радну групу који чине стручњаци који су припремили материјал, који су спремали три године и који је достављен на време Савету ради упознавања. Даље је навела да Савет није предлагач закона, већ је исти достављен Савету у смислу одредбе члана 13. Закона о Високом савету судства, како би дао свој коментар о предложеним изменама, тако да не постоје разлози да се одложи разматрање предлога измене Закона о судијама.

Драгомир Милојевић, председник Савета ставио је на гласање предлог да се измени Дневни ред тако да се тачка десет скине са Дневног реда Седнице.

Предлог да се измени Дневни ред тако што ће се тачка десет скинути са Дневног реда Седнице није усвојен, с обзиром да није постојала законска већина гласова свих чланова Савета за усвајање предлога .

ЗА: [REDACTED]

ПРОТИВ: [REDACTED]

Чланови Савета нису имали примедби ни допуна на предложени дневни ред, те су једногласно донели одлуку да се усвоји предложени дневни ред за Трећу редовну седницу сталног састава Високог савета судства.

Високи савет судства је прешао на рад седнице по усвојеном дневном реду.

1. Усвајање записника са Друге редовне седнице Високог савета судства која је одржана 17.01. 2018. године,

Високи савет судства [REDACTED] донео одлуку о усвајању Записника са Друге редовне седнице Високог савета судства која је одржана дана 17.01.2018. године.

Нела Кубуровић, министар правде и Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе државну управу и локалну самоуправу нису гласали по овој тачки Дневног реда, с обзиром да нису присуствовали седници 17.01.2018. године.

2. Доношење Годишњег програма рада Високог савета судства,

Драгомир Милојевић, председник Савета, истакао је да је Савет у обавези да донесе Годишњи програм рада Високог савета судства, и навео да је свим члановима Савета достављен предлог Годишњег програма рада који обухвата текуће послове Савета који се могу предвидети и поводом ове тачке дневног реда отворио је дискусију.

Високи савет судства [REDACTED] донео одлуку о усвајању Програма рада Високог савета судства који је саставни део овог записника.

3 Давање сагласности на Програм сталне обуке на Правосудној академији за 2018. годину,

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је Правосудна академија доставила Високом савету судства Предлог програма сталне обуке за 2018. годину, ради давања сагласности. Навео је да се Програм односи на сталне обуке Правосудне академије. Програм је израђен по сегментима односно областима о сталним обукама које Правосудна академија планира за 2018. годину а који је достављен свим члановима Савета и поводом ове тачке дневног реда отворио је дискусију.

Судија Бранислава Горавица, након добијене речи истакла је да се она лично фокусира на Програм који се односи на грађанску материју и привредно судство, истичући да није толики експерт да говори о делу кривичног права, наводећи да је Програм одличан, свеобухватан и да се нада да ће Академија имати средстава и капацитета да реализује што већи део тог Програма. Навела је да је њена сугестија која се односи више за систематику Програма, то је примедба што су две значајне области као што је Етика и Правосудно ораганизационо право сврстани у Посебна знања и вештине, с обзиром да и једна и друга тема заслужују да буду самосталне у Програму, а у сваком случају много је важније што их Програм предвиђа него да их нема, па је небитно под којим насловом су стављени. Истакла је да је Програм свеобухватан и да сматра да Савет треба да да сагласност.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић, је истакао да што се тиче Програма Правосудне академије није се најбоље припремио због Радног текста амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије коме се више посветио, истичући да се није јавио за реч у вези Програма Правосудне академије већ везано за Годишњи програм рада Високог савета судства, где истиче да је за њега тачка број један Дневног реда разматрање Радног текста амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије и која треба да буде и део Годшњег програма рада Високог савета судства .

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је тачка Дневног реда Доношење Годишњег програма рада Високог савета судства завршена и да је по истој донета одлука и да разматрање Радног текста амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије не може бити тема Годишњег програма рада Високог савета судства, с обзиром на то да у моменту израде Програма рада Високог савета судства није постојао Радни текст амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије због чега није ни могао бити планиран као Годишњи програм рада Високог савета судства, већ ова тема представља осму тачку дневног реда Седнице.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић је истакао да није довољно да се о Радном тексту амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије разматра само на овој седници, истичући да је потребно да се у цело време јавне расправе врше анализе и одржавају састанци. Посебно је истакао да предлаже да Уставни амандмани уђу и у Програм Правосудне Академије уз инсистирање да се то на записнику констатује.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је навела да Правосудна академија има у оквиру Правосудно организационог права и Етике, сесије које се односе на положај, независност и слично. Истакла је да се слаже са колегом Савом да се можда мало брже прошло око усвајања Годишњег програма рада Савета и да је у интересу Савета да и у Годишњем програму рада Савета пише да ће се Савет бавити Уставно организационим положајем у правосуђу на који начин ће Годишњи пррограм рада Савета бити свеобухватнији.

Драгомир Милојевић, председник Савета је навео да је Годишњи програм рада написан 2017. године, и да се приликом израде истог није могло знати за постојање Радног текста амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије, и да се Годишњим програмом планирају текући послови који су сасвим извесни и да се не могу планирати неизвесне ситуације.

Након добијене речи судија Славица Милошевић Газивода, истакла је да се мешају неке ствари потпуно, јер се зна шта је надлежност Високог савета судства и апсолутно у сваком тренутку на Седници и мимо Седнице, 24 сата чланови Високог савета судства и Савет брину и треба да брину о независности и положају судства, што је све уткано у сам закон. У конкретном случају се ради о плану конкретних активности који се допуњавају када дође до неке актуелне ситуације. Не види се зашто се губи време на овакве ствари да се говори о нечему што се подразумева да ради Високи савет судства, и није јасно зашто се око овога води расправа.

Драгомир Милојевић, председник Савета ставио је на гласање предлог да Високи савет судства да сагласност на Програм сталне обуке на Правосудној академији за 2018. годину.

Високи савет судства [REDACTED] донео је одлуку о давању сагласности на Програм сталне обуке на Правосудној академији за 2018. годину.

ЗА: [REDACTED]

ПРОТИВ. [REDACTED]

4. Одлучивање о захтеву судије Вишег суда у Београду о престанку дужности представника Републике Србије у Међународној хашкој мрежи судија,

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да се Јелена Богдановић, судија Вишег суда у Београду обратила молбом Високом савету судства, у којој је истакла да је Одлуком Високог савета судства именована за представника Републике Србије из реда судија у Међународној хашкој мрежи судија и да моли да буде ослобођена ове дужности услед пословних обавеза.

Високи савет судства [REDACTED] е донео

О Д Л У К У

Јелени Богдановић, судији Вишег суда у Београду, престаје функција представника Републике Србије из реда судија у Међународној хашкој мрежи судија.

5. Доношење одлуке о спојивости чланства у Проширеном жалбеном већу Европске патентне организације са судијском функцијом,

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је Административни савет Европске патентне организације на седници донео одлуку о именовану проширеног жалбеног већа Европске патентне организације, где је као новоизабрани члан Проширеног жалбеног већа и др. Драгица Попеску, судија Апелационог суда у Београду и поводом ове тачке отворио дискусију.

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је чланом 11. став 1. тачка 5. Конвенција о признавању европских патената, прописано да Управни савет Европске патентне организације, после консултација са председником Европског завода за патенте, може такође именовати као чланове Великог жалбеног већа, правно квалификоване чланове националних судова или квази-судских органа држава уговорница, који могу наставити са својим судским активностима на националном нивоу и који се именују за период од три године и могу бити реизабрани и да је Република Србија ратификовала ову Конвенцију.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је истакла да је Конвенција о признавању европских патената хијерархијски виши правни акт од нашег Закона о судијама и да треба да нам буде и част да имамо представника и да у конкретном случају треба донети одлуку да чланство у Проширеном жалбеном већу Европске патентне организације није неспојиво са судијском функцијом.

Након добијене речи судија Матија Радојичић је истакао да се слаже са наводима колегинице Браниславе Горавице и сматра да је част за нашу земљу да имамо члана у

жалбеном већу Европске патентне организације. Истакао је да је Закон о судијама у том неком сегменту архаичан, јер није предвидео оваку ствар.

Након дискусије Високи савет судства [REDACTED] донео

О Д Л У К У

Обављање послова чланства у Проширеном жалбеном већу Европске патентне организације није неспојиво са судијском функцијом.

6. Доношење одлуке о спојивости функције председника Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије са судијском функцијом,

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је [REDACTED] поднео Високом Савету судства притужбу којом указује да [REDACTED] обавља функцију председника Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије супротно члану 30. Закона о судијама.

Високи савет судства једногласно је донео закључак да се од Фудбалског савеза Србије затражи податак о томе да ли [REDACTED] обавља функцију председника Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије, те да уколико обавља да ли за то прима накнаду и уколико прима по ком основу и у ком износу.

7. Одлучивање о захтеву председника Апелационог суда у Новом Саду о упућивању судија из других судова у Апелациони суд у Новом Саду,

Високи савет судства [REDACTED] донео одлуку да се ова тачка дневног реда скине са дневног реда Седнице.

8. Разматрање Радног текста амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије,

Високи савет судства [REDACTED] донео одлуку да се о овој тачки дневног реда одлучује након свих других тачака Дневног реда, због њене обимности и значаја.

9. Разматрање дописа Удружења судија прекршајних судова поводом изјаве Саше Јанковића, председника Покрета слободних грађана, датих на конференцији за новинаре,

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да се Удружење судија прекршајних судова Републике Србије обратило дописом Високом савету судства поводом изјаве господина Саше Јанковића, лидера Покрета слободних грађана Србије, на конференцији за новинаре од 15.01.2018. године, а поводом почетка суђења окривљеним лицима у предметима пред Прекршајним судом у Београду, који су јавности познати као „протест против диктатуре“, који је изјавио: „да ми у овом тренутку није приоритет ко ће са ким у коалицију већ да ти људи који данас суде младима не буду поново у ситуацији да деле правду. У овом моменту је примарно, без обзира да ли смо левље, дешње, социјалдемократскије, либералније да се ујединимо и кажемо да они који данас суде младима треба да знају да неће бити у ситуацији да

обављају јавну функцију“. У допису је даље наведено да се ради притиску на независно судство. Поводом ове тачке дневног реда Драгомир Милојевић, председник Савета отворио је дискусију.

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао да лично сматра да напред истакнута изјава представља директан утицај и у неку руку претњу судијама који суде у напред наведеним поступцима, и предлаже да се Савет огласи у јавност саопштењем.

Након добијене речи судија, Саво Ђурђић је истакао да је у реду што се Удружење прекршајних судова обратило Савету и то је њихово право и наводи да за одлучивање Високог савета судства поводом овог обраћања треба имати све информације и то додатне информације, да ли је то речено у контексту изборне кампање или не. Даље је навео зашто Савет није реаговао када се председница Апелационог суда у Крагујевцу обратила поводом изјаве градоначелника Крагујевца. Истиче да није сагласан са датом изјавом Саше Јанковића, и навео када Савет не реагује на изјаве функционера власти који крше презумпцију невиности, сем у једном драстичном случају код изјаве градоначелника Новог Сада, због чега сматра да Савет треба да заузме јединствен став и да реагује на сваку изјаву.

Након добијене речи Славица Милошевић Газивода истакла је да је запањена изјавом судије Саве Ђурђића и истакла да уопште није битно да ли су изјаве дате од стране власти или опозиције, Савет који се бави пре свега заштитом независности судства, те да оваква директне претња судијама који само раде свој посао, у обавези је да осуди и заштити судије. Даље је истакла да од како је члан Савета, уколико је била нека изјава која директно угрожава независност правосуђа та изјава је била на Дневном реду и истакла је да је увек гласала по својој савести и имала прилике да се изјасни о томе. Истакла је да може да коментарише зашто није донета одлука да се у појединим случајевима огласи Савет саопштењем, заправо ради се само о једном случају у свим другим случајевима Савет је издавао саопштење.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је навела да је сагласна да се Савет огласи саопштењем и сматра да ово представља неку врсту притиска и претње судијама прекршајних судова, а могу се препознати и друге судије.

Након дискусије Високи савет судства ██████████ гласова донео је следеће:

САОПШТЕЊЕ ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Високи савет судства, поводом обраћања Удружења судија прекршајних судова, најоштрије осуђује изјаву Саше Јанковића, лидера Покрета слободних грађана Србије, на конференцији за новинаре одржаној 15. јануара 2018. године, а поводом почетка суђења окривљеним лицима у предметима пред Прекршајним судом у Београду, а који су јавности познати као „протест против диктатуре“.

Наведена изјава угрожава самосталност и независност судова и судија и представља директну претњу и притисак на судије које поступају у наведеним предметима, посебно имајући у виду да су поступци у току.

Посебно наглашавамо да је судија независан у поступању и доношењу одлуке и да не може бити позван на одговорност за изражено мишљење или гласање приликом доношења одлуке.

Високи савет судства сматра да је недопустиво да се судство користи за постизање политичких циљева кроз неаргументовану критику судства и позива све учеснике у политичком животу да се уздрже од изјава којима се нарушава поверење грађана у независност и непристрасност судова и судија.

ЗА: [REDACTED]

ПРОТИВ: [REDACTED]

10. Разматрање предлога Радне група за израду анализе измене нормативног оквира за судије за прекршаје,

Драгомир Милојевић, председник Савета навео је да је председник Радне групе за израду анализе измене нормативног оквира, Високом савету судства доставио Предлог измене Закона о судијама који се односи на измену нормативног оквира, ради унапређења положаја прекршајних судова, на упознавање и подршку и поводом ове тачке дневног реда отворио дискусију.

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је његово мишљење да треба дати подршку наведеном Предлогу посебно имајући у виду Уставне промене па ће самим тим доћи и до промене закона како би се исти ускладили са Уставом, и да ће надлежно министарство том приликом имати у виду и овај Предлог.

Након добијене речи судија Славица Милошевић Газивода навела је да је једино у Србији овакво решење у вези прекршајних судова, а у већини земаља је решено тако да су прекршајни судови у саставном делу основних судова и самим тим прате и услове за избор судија и коефицијенте за плату. У Хрватској постоји исто решење као и код нас, где имају првостепене прекршајне судове и имају други степен, али су судије у потпуности изједначене са коефицијентима првостепених судова, а у другом степену са коефицијентима судова посебне надлежности. Додала је да једино Србија има овакво решење и у том смислу је и основана ова Радна група и Акционим планом је то предвиђено и Комисија за спровођење Националне стратегије је због свега што нас чега, због поглавља 23 једноставно ускладила све те прописе и статус тих судија са европским прописима. Високи савет судства у суштини не одлучује да ли ће овај Предлог бити унет у закон или не, већ треба да да подршку да се побољша положај прекршајних судова.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је истакла да сматра да треба да се положај прекршајних судова поправи, с обзиром да су ушли и у систем судства, али није сагласна са тиме да се преко Прекршајног апелационог суда изједначи ранг ових судова са привредним судовима. Предложена промена би сврстала судије првостепених прекршајних судова у исту платну групу са судијама основних судова и са тиме се слаже. Даље је истакла да се судије првостепених привредних судова налазе у другој платној групи, заједно са судијама Виших судова, а не у првој платној групи. Судије Виших судова су непосредно више у односу на основне. С разлогом се судије првостепених привредних судова налазе у другој платној групи а не у првој. Самим тим Привредни апелациони суд, као суд републичког ранга који је непосредно виши у односу на првостепене привредне судове, треба да буде у вишој платној групи него што ће се наћи судије Прекршајног апелационог суда, које су непосредне више у односу на првостепене прекршајне судове. Навела је да када првостепени прекршајни

судови буду стављени у прву платну групу, посебно уколико им се повећа стаж, истичући да не види разлог зашто им се повећава потребан стаж, она би задржала исте године стажа, истичући да није стигла да аналитичније разматра ову тачку, наводећи да оно што је тренутно на прво читање највише упада у очи о чему је имала потребу да дискутује, а то је овај део где се положај другостепеног суда изједначава са Привредно апелационим судом и то просто нема никакву логику код различитих платних разреда у којима се налазе судије првог степена. Навела је да не зна јер није успела да се довољно припреми како је у разним европским земљама, а случајно зна јер је једном приликом била у Немачкој, да у Немачкој не постоји специјализовани привредни судови, али се већа која суде у привредним споровима налазе на нивоу окружних судова, па су и тамо у првом степену то судије вишег ранга, нису судије основних судова и имају већу плату, јер је оно о чему се одлучује у привредним судовима далеко сложенија материја. Прекршајни поступак је један део свега онога о чему судије и одлучују, а судије привредних судова применом сличних закона и основног Закона о кривичном поступку ову материју раде кроз привредне преступе. Тренутно у Привредном суду у Новом Саду осам судија парничног одељења, поред своје парничне материје суде и привредне преступе због обимног прилива предмета. Истиче да се никако не би сложила са идејом да је овде којим случајем предложено да првостепени судови буду у истој платној групи са привредним судовима. Даље је навела да се плаши да се на овај начин преко непосредно вишег суда иде ка изједначавању положаја ове две врсте специјализованих судова и мисли да нема оправданог основа да они буду изједначени с обзиром на сложеност посла и значај привредног судства уопште за све оне процене које се у односу на Републику Србију дају из иностранства, како од стране Светске банке, тако и од других који посматрају стање у Србији. Предложила је да се евентуално уради упоредно правна анализа и за ову грану специјализованих судова, посебно имајући у виду да уколико се иде на Уставне измене, тако брзо ће доћи и до измене Закона о судијама, те истиче да јој се чини да има времена да се ова анализа уради и са аспекта осталих специјализованих судова и да онда се види да ли треба доћи до овог изједначења у другом степену како се то овде предлаже, а са којим делом се не слаже.

Након добијене речи, судија Славица Милошевић Газивода, навела је да се потпуности слаже са колегиницом Браниславом Горавицом да би можда требало оформити Радну групу која ће да испита да ли је исправно решење у Закону о судијама и што се тиче платних група за привредне судове, јер колегиница истиче да не зна и није упозната са тим који је положај привредних судова у окружењу. Наводи да је за разлику од колегинице, она упозната, пошто су били у Италији и Грчкој у којим земљама положај привредних судова, и то у Италији је такав да је на нивоу основног суда, односно као одељење основног суда и судија привредног суда има коефицијент судије основног суда. Истиче да не жели да улази у то да ли ће се наш закон мењати у том смислу, али сматра да та тема нема никакве везе са верзијом и обрадом теме Радне групе која је дала предлог за побољшање положаја прекршајних судова, с обзиром да је то ушло у Националну стратегију. Истиче да треба само дати подршку достављеном радном материјалу Радне групе и Комисије за спровођење Националне стратегије.

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић, је истакао да заиста није стигао да од ове теме која се односи на Уставне промене, коју сматра значајнијом, да уђе у све детаље. Наводи да је недопустив материјални положај судија прекршајних судова, и да га што пре треба побољшати, као што је и гласао за повећање коефицијента за 15% судијама прекршајног суда у Београду. Истиче да не види да је неко припремио свеобухватан предлог системског карактера везано за ово питање коефицијената, стимулација у правосуђу и из тог разлога није спреман да се изјасни. Навео је да тај

предлог за Националну стратегију и реформе правосуђа он иде и овако и онако у Министарство правде, надлежном телу и специфичну би тежину добио када би био разматран у овом тренутку, али нема реализацију јер очигледно према свим плановима информације о плану и према ономе што се догађа у стварности, јер након Уставних промена треба да се донесу и сви закони где је и право место да се одговори на права питања која не достају око врста судова, око њиховог материјалног положаја. Посебно је истакао ако немамо судску власт ту ћемо имати тешку ситуацију коју нећемо моћи да разрежимо дуги низ година, и имати сличан проблем као 2010. године, и због тога није спреман да се сада опредељује и начелно подржава ту идеју и да сада нема потреба да се о томе изјашњава.

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је ово само један од предлога измена Закона о судијама упућен од стране напред наведене Радне групе, до чије промене ће доћи након Уставних промена, када ће Министарство правде од Високог савета судства затражити мишљење о измени закона, те да је ово само предлог измене, за који Савет треба да да мишљење у виду подршке судијама прекршајних судова.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је истакла да за разлику од неких других никада није имала никакву резерву према судијама за прекршаје, напротив веома поштује колеге и сматра да треба да се њихов положај поправи у увек је за тако нешто и гласала, али је против изједначавања нивоа плата Привредног апелационог суда и Прекршајног апелационог суда, и због тога није сагласна са овим Предлогом, а и има озбиљну резерву због чега се отежава и продужава стаж потребан за судију за прекршаје.

Драгомир Милојевић, председник Савета ставио је на гласање да се подржи предлог измене Закона о судијама Радне групе за израду анализе измене нормативног оквира за судије за прекршаје .

Високи савет судства [REDACTED] гласова донео је одлуку да се подржи предлог измене Закона о судијама Радне групе за израду анализе измене нормативног оквира за судије за прекршаје .

ЗА: [REDACTED]

ПРОТИВ: [REDACTED]

11. Одлучивање о упућивању судија поротника у Привредни суд у Зрењанину,

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је председник Привредног суда у Зрењанину доставио Високом савету судства захтев за упућивање четири судије поротника из Основног и Вишег суда у Зрењанину у Привредни суд у Зрењанину. У захтеву је истакао да према Одлуци Високог савета о броју судија поротника у Привредном суду у Зрењанину има 8 судија поротника, те како је знатно увећан број предмета у материји Пк, потребно је још четири судија поротника како би се несметано поступало у наведеној материји.

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да пре него што се донесе одлука о упућивању судија поротника у Привредни суд у Зрењанину, Савет треба да

донесе одлуку о измени Одлуке о броју судија поротника у судовима, с обзиром на то да је по Одлуци попуњен број судија поротника у том суду, те након доношења одлуке о измени Одлуке о броју судија поротника, и након што иста буде оглашена у Службеном гласнику, донети одлуку о упућивању.

Високи савет судства [REDACTED] **донео**

О Д Л У К У

о измени Одлуке о броју судија поротника у судовима

Члан 1.

У Одлуци о броју судија поротника у судовима („Службени гласник РС”, број 110/2013), члан 4. у делу привредни судови, тачка 4. мења се и гласи:

„Назив суда	Број судија поротника
4. Привредни суд у Зрењанину	12”

12. Разно:

- Доношење одлуке о измени Одлуке Високог савета судства о образовању Комисије Вишег суда у Крагујевцу за спровођење поступка вредновања и утврђивање оцене рада судија и председника Основног суда у Аранђеловцу и Основног суда у Крагујевцу број: 119-05-00338/2016-01 од 13.09.2016. године.

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је Председник Вишег суда у Крагујевцу доставио Високом савету судства допис са предлогом да се измени одлука Високог савета судства о образовању Комисије Вишег суда у Крагујевцу за спровођење поступка вредновања и утврђивање оцене рада судија и председника Основног суда у Аранђеловцу и Основног суда у Крагујевцу број: 119-05-00338/2016-01 од 13.09.2016. године, с обзиром да су наведеном одлуком као чланови Комисије именоване судије Вишег суда у Крагујевцу Гордана Вељовић и Слободан Петровић, које су одлукама Високог савета судства од 17.10.2017. године изабране за судије Апелационог суда у Крагујевцу. Предложио је да се одлука измени тако што ће се за чланове Комисије именовати Јелена Вилотијевић и Весна Миловановић, судије Вишег суда у Крагујевцу.

О Д Л У К У

Мења се Одлука Високог савета судства о образовању Комисије Вишег суда у Крагујевцу за спровођење поступка вредновања и утврђивање оцене рада судија и председника Основног суда у Аранђеловцу и Основног суда у Крагујевцу број: 119-05-00338/2016-01 од 13.09.2016. године, тако што се:

уместо Гордане Вељовић, за члана Комисије именује Јелена Вилотијевић, судија Вишег суда у Крагујевцу, а уместо Слободана Петровића, за члана Комисије именује Весна Миловановић, судија Вишег суда у Крагујевцу.

- Доношење одлуке о упућивању судије на судијско путовање

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да се Вршилац функције председника Управног суда, обратила дописом Високом савету судства молбом да се одобри студијско путовање Гордани Богдановић и Нади Балешевић, судијама Управног суда, у Будву, Црна Гора, у периоду од 7. до 8. фебруара 2018. године, ради учешћа у Радионици на тему примене Европске конвенције о људским правима у пракси управних судова - размена регионалног искуства уз навођење да трошкове смештаја, превоза и дневница сноси Центар за обуку у судству и државном тужилаштву .

Високи савет судства [REDACTED] донео

О Д Л У К У

ОДОБРАВА СЕ студијско путовање Гордани Богдановић и Нади Балешевић, судијама Управног суда, у Будву, Црна Гора, у периоду од 7. до 8. фебруара 2018. године, ради учешћа у Радионици на тему примене Европске конвенције о људским правима у пракси управних судова - размена регионалног искуства.

- Дошење одлуке о премештају судије у други суд

Драгомир Милојевић, председник Савета поводом ове тачке дневног реда дао реч судији известиоцу Ивану Јовичићу.

Судија Иван Јовичић је истакао је да се Сања Соколовић, судија Основног суда у Пироту обратила Високом савету судства захтевом за премештај у Основни суд у Књажевцу. Даље је истакао да је судија у захтеву навела да са породицом живи у Књажевцу и да свакодневно путује на посао и с посла 130 километара. Истичући да је стање у тим судовима и то да Основни суд у Књажеву према одлуци има 6 судија, да само черири судије поступају и да им двоје судије недостају, а у Основном суду у Пироту од 17 судија 15 поступа, где је куд и камо боља ситуација пошто је смањен број предмета у Основном суду у Пироту, поготово у извршној материји у којој судија Сања Соколовић поступа. Истако је да су председници и Основног суда у Књажевцу и Основног суда у Пироту доставили сагласност за премештај.

Високи савет судства [REDACTED] донео

Р Е Ш Е Њ Е

Сања Соколовић, судија Основног суда у Пироту, премешта се у Основни суд у Књажевцу, почев од 19.02.2018. године.

- Доношење одлуке о измени Одлуке о броју судија у судовима

Високи савет судства [REDACTED] донео

О Д Л У К У

о измени Одлуке о броју судија у судовима

Члан 1.

У Одлуци о броју судија у судовима („Службени гласник РС”, бр. 88/15, 6/16 и 11/16, 48/16, 73/16, 104/16, 24/17, 31/17 и 54/17), члан 3. у делу виши судови тачка 7. мења се и гласи:

„ Назив суда	Број судија
7. Виши суд у Косовској Митровици	3”

Члан 2.

У члану 3. у делу основни судови тачка 26. мења се и гласи:

„Назив суда	Број судија
26. Основни суд у Косовској Митровици	5”

Члан 3.

У члану 8. у делу прекршајни судови тачка 13. мења се и гласи:

„Назив суда	Број судија
13. Прекршајни суд у Косовској Митровици	2”

- *Разматрање Радног текста амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије*

Драгомир Милојевић, председник Савета је истакао да је Министарство правде доставило Високом савету судства Радни текст амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије, који је свим члановима Савета достављен и поводом ове тачке дневног реда отвара дискусију.

Након добијене речи судија Александар Пантић истиче:

Прво моје мишљење је да су садашња уставна решења одлична и да ту ништа није требало мењати, то је прво и основно. Али чињеница је да под притиском разних удружења невладиних организација и Међународне заједнице дошло до тих измена и добили смо радни текст Амандмана Министарства правде. Амандман 1. је у ствари последица састава Високог савета судства, тако да њега не бих посебно коментарисао. Амандман 4. став 1. каже „Судија је независан и суди на основу Устава, потврђених међународних уговора, закона и других општих аката“. Мислим да је то у реду чак је и у реду што су потврђени међународни уговори испред закона с обзиром да они имају предност у примени у односу на домаће законодавство. Рекао сам и да је редослед овога на основу чега суде судије је уреду. Законом се уређује уједначавање судске праксе, мислим да је то вероватно захтев Међународне заједнице и да је то у реду. Амандман 4. став 2. каже: „За судију у законом одређеним судовима који имају искључиву првостепену надлежност“. Значи за судију у законом одређеним судовима који имају искључиво првостепену надлежност. Ту спада и привредни суд, јер и привредни суд има искључиву првостепену надлежност. Значи то су прекршајни, основни и привредни суд. Каже „може бити изабрано само лице које је окончало обуку

у институцији за обуку у правосуђу основану законом“. Само лице које је завршило посебну обуку може бити бирано за прекршајни, основни и привредни суд. То значи да судија прекршајног или основног не може да конкурише за привредни суд, јер он нема посебну обуку.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је истакла:

Да није употребљена реч „први избор“.

Судија Александар Пантић даље наводи :

Само лице, али овде је изричито „само лице“. Значи искључено је било ко други, само лице које је окончало посебну обуку. С обзиром да судије основних судова немају посебну обуку не би могли да конкуришу за привредне судове. Ту се појављује проблем који се односи се на судијске помоћнике од којих има око 1500 и који су носиоци посла у свим судовима, значи поготово у вишим и апелационим судовима и ти судијски помоћници су урадили на хиљаде одлука. Имамо их са преко десет година радног стажа који имају преко више хиљада урађених одлука и мислим који су заиста искусни имајући у виду и досадашње искуство везано са разговорима са кандидатима приликом избора за судије а и од председника судова чујемо да судијски помоћници које смо ми бирали за основне и прекршајне судове, да су они имали најбоље резултате у овим годинама након избора. Значи то је мишљење и моје искуство из нишког суд, а чуо сам сада и у овим разговорима са београдским судијама да значи далеко најбоље резултате, на врху листе по резултатима рада су управо судијски помоћници који су изабрани за судије. Значи имамо сада један огроман број судијских помоћника који су апсолутно готове судије, и мислим да би овде требао да буде прелазан период од једно пет година пре него што би ово законско решење, односно уставно решење, требало прихватити да искључиво лица која имају посебну обуку могу бити бирана. За тих пет година они најбољи судијски помоћници могу бити изабрани за судије, а ови други да кажем мање добри, да би добили време да заврше ту посебну обуку у том прелазном периоду од пет година. Јер чињеница је кад су они изабрани за судијске помоћнике тај услов посебне обуке за избор за судију није постојао. Значи они су практично затечени у неком стању и мислим да овако одједном да се то пресече да не би било коректно и не би било ни добро за правосуђе. Да кажем имамо готове судије који су бољи по мени од већине судија који сада суде, имамо изузетне квалитетне судијске помоћнике и у том прелазном периоду најквалитетније би могли да изаберемо, а осталима да дамо могућност да заврше посебну обуку. Тако да због тога мислим да ово решење у ставу 2. није добро. То су кажем два сегмента, што судије прекршајних не могу да конкуришу за основне и привредне и то је један сегмент овако како је формулисано, а с друге стране проблем судијских помоћника овим није решен, јер ступањем на снагу ових Уставних амандмана они би били апсолутно онемогућени да буду бирали за судије.

Након добијене речи Нела Кубуровић, министар правде истиче:

Прво мислим да су кренули злонамерни коментари када је реч о Правосудној академији, нигде није стављен назив Правосудна академија, нити пише почетна обука како је сада у закону која указује на то да је реч о почетној обуци која сад постоји у

Правосудној академији, наведена је посебна обука. Правосудна академија мора да се реформише и ако сте слушали моје изјаве, то сам понављала не само сад када су Уставни амандмани него и током претходне године, ако ме неко лично пита за начин како сад постоји почетна обука против тога сам. И мислим да је дискриминационо, ја то нисам увела, то је нешто што је уведено још 2008. године када је донет Закон о Правосудној академији, нико се тада није бунио против њега и остаје скоро десет година да егзистира такав какав је. Закон о Правосудној академији мора да се мења заједно са Законом о судијама и Законом о јавном тужилаштву када буду усвојени Уставни амандмани, не знамо како ће да изгледају још увек. Тек са тим мора да се пређе на усклађивање закона и мислим да је не треба да сада причамо о законским решењима када не знамо какав ће нам бити Уставни текст. Једно је што предложи Министарство, а друго је што ће стварно бити. Увек имајте у виду да двотрећинска већина треба да буде у Скупштини коју уопште није лако обезбедити, да треба да иде на референдум. То неће бити скоро, да имамо и законске текстове који ће бити усклађени са Уставом, увек се оставља одређени временски период у ком ће се донети закони и опет временски период када ће почети да се примењује. Устав из 2006. је предвидео рок, односно Уставни закон тек 2010. је почео да се примењује, четири године су биле. Тако да прича о Правосудној академији у овом садашњем облику о почетној обуци уопште не стоји ни једна примедба само је реч о ономе како желите да интерпретирате и како желите да читате. С друге страна ништа није уведено што не постоји, не само у окружењу него скоро у свим земљама Европске уније. У Уставу Црне Горе такође постоји иницијална обука, у Хрватској постоји државна школа за правосудне функционере која је услов да можете да конкуришете. У свим земљама Мађарска, Румунија, Бугарска такође постоји услов да неко ко се први пут бира да прође обуку. Каква ће та обука да буде? Да ли ће бити обука од месец дана, да ли ће бити обука да неко ко је кандидат прође и буде 50 сати на обуци то је питање. Нико не говори о томе да неко заснује радни однос у Правосудној академији и да тамо буде три године или две године. Друго да ли ће Правосудна академија да остане тако и са тим именом или ће да буде школа при Високом савету судства или Државном већу тужилаца, мислим то је све ствар која треба да се регулише законом. Прихватам ту критику, да треба да се дода „за први избор“, јер то треба да се разјасни.

Након добијене речи судија Славица Милошевић-Газивода је истакла:

Још нешто што је врло битно, сада сте у дискусији рекли, пре ступања на судијску функцију, то је право решење. Ако кажемо да може бити изабрано само лице које је окончало обуку себе ограничавамо да се законом другачије реши.

Након добијене речи Нела Кубуровић, министар правде истиче.

То је питање какав систем желимо, да ли желимо да неко ко конкурише има завршену обуку или ћемо да уведемо италијански систем који изабере кандидате и да му рок од 6 месеци за заврши обуку до ступања на функцију. Постоје различити системи.

Након добијене речи судија Славица Милошевић-Газивода истиче:

Право је решење да се Уставом не ограничимо, и да у Уставу не стоји да је услов за конкурс да је лице окончало обуку.

Након добијене речи Нела Кубуровић, министар правде наводи:

Али цела дискусија која је кренула у јавности против тога да ви имате било какву обуку да би неко био биран за судију. Не мислим да су сада судијски помоћници и људи и које бирамо да су сви обучени да буду судије. У Управном суду бирамо судијске помоћнике који никад нису присуствовали суђењима.

Након добијене речи судија Славица Милошевић-Газивода истиче:

Мислим да смо сви добронамерни и радимо у интересу правосуђа. Значи чисто овим неким речима ограничавамо каснију разраду у закону. У том смислу требало би размислити, јер јако је битно како ће то да буде у Уставу.

Након добијене речи проф. др. Ранко Кеча наводи:

Где су ти дефекти и које су то анализе да је ово један неуспешан подухват. Ја сам недавно члан Савета, а видим да апсолутно постоји једна пуна слобода и да оно што се и потура да било која линија управне власти има одлучујући или било какав утицај да се то не показује, понашамо се и тако свако по својој савести. Мени није јасно да једно већ устаљено решење тек тако разбија без једног одговорног односа или макар уношења у све то оних проблема, дефеката итд. које ја нисам приметио. То је прво питање. Друго питање стицајем околности то добро знам, ми имамо сад неки став Међународне заједнице, да употребим тај израз, о томе како да организујемо ову власт код нас и онда се наравно као у свим стварима говори да је одређена ствар захтевана, а у ствари веома често од тога то није истина, веома често. То је врховни аргумент мислим да ми би требало да скројимо себи одело, лоше је када га неко други шије и у том смислу такав је став мојих колега из Уставног права који су се спремали посебно за ову Комисију за реформу правосуђа који су рекли да неког децидног захтева у погледу овог или оне форме не постоји у Уставу, у фрагментима се у ствари говори о елементима који би ојачали судијску независност. Тако да мислим да по овој дискусији мора бити и један макар претходни став о томе да ли постоје сва организациона форма, нешто што се показало у крајњој линији, били су у једном сазиву и не би волео да себе видим и да доживим то од некога ко је учествовао у нечему што је тако било лоше. Јер да је тако лоше не бих ни прихватио да будем овде, тако да морамо имати ту свест, и најзад у трећем сегменту овај један основни приступ. Велико је питање да ли ћемо уопште мењати Устав и када ћемо га мењати јер је процедура изузето компликована, сложена итд. сад да не причам о томе и велико је питање да ли ће уопште у једном догледном времену, без обзира како се то одређивало ми у ствари и доћи у прилику да имамо тај нови законски текст. О самим амандманима то не бих посебно говорио из једног сасвим простог разлога јер чим су се појавили тих интерпретација колико волиш и очигледно је да је реч о једној великој конфузији.

Након добијене речи судија Александар Пантић наводи:

И ја се слажем са професором и ја сам зато и кренуо да је за сада уставно решење одлично и да је заиста састав Високог савета судства перфектан. Свако овде

ко ради у Високом савету судства изузетно је дао свој допринос. Много боље је Савету за рад и у интересу правосуђа када су у саставу Савета министар правде, председник Скупштинског одбора за правосуђе и кад је ту представник професуре. Значи апсолутно за успешан рад овога тела је потребно да буде у овом саставу како јесте.

Драгомир Милојевић председник Високог савета судства истиче:

Након дискусије и добијеног објашњења мора да се исправи оно што је дискусијом утврђено да није исправно, и ова констатације унесе у Закон о урђењу судова како би се одредили судови који имају искључиву првостепену надлежност и да се појасни у вези обуке за судије који се први пут бирају.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица истиче:

Ја сам хтела да кажем да овако како је написано не значи ово што је дато објашњење, то сам управо хтела да кажем. А једном када се усвоји представљаће ограничавајући фактор. Не може ово што је написано да се тумачи онако како је сада објашњено, што би значило да ова одредба мора да претрпи озбиљне измене. Прво питање о коме ми треба да се на неки начин изјаснимо, ако разматрамо амандмане, то је да ли уопште сматрамо да претходна обука треба да буде новоуведени услов за избор први пут за судију. Значи то је овим ставом уведено као претходни услов. Кажем може бити изабрано лице само које је окончао обуку. Ја мислим на овај начин се, ако остане овако написано да је то услов, претходна обука. Ми фактички кад усвојимо Уставне амандмане имаћемо као кандидате на конкурс само оне који су неку обуку завршили и ја сам против таквог решења. Дакле, сматрам да је обука потребна и сматрам да отприлике тај италијански, грчки модел па и шпански су отприлике неки пут у коме би требало да идемо, али то значи да одредба је требала да гласи „лице које је одлуком Високог савета судства изабрано дужно је да прође обуку или не може ступити на функцију док не оконча обуку у институцији за обуку итд. Посебно питање је оно што је колега Судија Александар Пантић рекао изостављање речи „за први избор“ заиста доводи до овога што је речено, дакле да судије не могу међусобно да конкуришу из једног суда у други. Треће, како је овако дефинисано да за судију апелационог суда може да конкурише ко год хоће, јер апелациони суд нема искључиво првостепену надлежност, дакле и онај који нема никакву обуку итд. Дакле ја сам лично за овај амандман против тога да то буде претходни услов, законом одређен услов, него да се то дефинише на овај начин како сам рекла. Али уколико буде усвојено да буде претходни услов онда мора изричито да се напише да је то само за први избор и евентуално чак и за које врсте судова а уколико је била намера да буде само за одређене врсте судова, а не за све који имају првостепену надлежност. јер ускоро ћемо имати и реформу управног судства. Дакле мора да се јасније дефинише и овај део кад смо већ код овога члана око судске праксе, значи ово је у ствари увођење, ова реченица „законом се уређује уједначавање судске праксе“, када се доведе у везу са нормом која говори о Врховном суду Србије да он обезбеђује јединствену примену закона од стране судова, ја нисам баш уставно-правни експерт али ми се чини да постоји нека неуједначеност у вези ове две норме и за мене је упитно да ли у ствари хоћемо Уставом да уведемо и судску праксу као извор права па ми је то полемично. Уколико буде овако дефинисана и довешће нас у ситуацију у којој се нашла Хрватска,

а то је да чим усвојимо Уставне амандмане сви будући конкурси за судије се могу спроводити само из реда оних који су окончали обуку, тако ово гласи, и то се њима десило. Ми тренутно немамо довољно оних који су окончали почетну обуку, а посебну није нико. Драго ми је што се користи термин посебна обука, а не почетна, то сам приметила и ту остављам могућност да буду специјализовани видови обуке у зависности од врсте суда, али се то мора боље и јасније дефинисати.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић наводи:

Док је још министарка присутна, да кажем да највећи број амандмана, наравно ми смо разговарали између себе у дискусији о овом амандману, у дискусији са члановима Савета из реда судија и имамо озбиљне примедбе. То се једино мора решити разговором, дијалогом за које треба обезбедити време, услове и све шта треба. Следеће не слажем се баш потпуно са професором да је констатовано то што су професори Уставног права рекла, на пример у оном тексту Радне верзије текста примедби на постојећи Устав. То није уважено у битним сегментима, посебна тема би требало бити, зато ја тражим време за разговор, она питања која уопште нису обухваћена овим амандманима. Овим амандманима су углавном бавимо уређењем судске власти и то често на погрешан начин уз неколико принципијелних ствари које су најзад и испоштоване, као што је да нема представника законодавне и извршне власти у саставу Савета или на пример да нема избора на трогодишњи мандат првог избора. Друге ствари везане за састав Савета за сам појам Високог савета судства толико су претумбани, толико су измењене да то врло тешко може да се покупи и да се види који су разлози, која су то истраживања, анализе којих стручњака довела до тога да се уопште приступи тако озбиљним променама које имају далекосежне последице по судство и за садашњост и за будућност правосуђа. Конкретно овај Амандман 4 је проблематичан, у њему увођење судске праксе као извора права заиста мора да се изанализира и да се образложи. У постојећем Уставу имате три дефиниције извора права који су различите. Уместо да се то усагласи о чему се више дискутује у тој анализи Радне групе, на челу које је био наш председник Врховног касационог суда, ми сада као да почињемо од средине, опет ради се као да су неки људи који на неки начин не знам не воле судску власт, или имају посебан субјективан однос према судској власти као да су се бавили појединим амандманима, а нигде образложења за то. Дакле, ја сам против, да се вратим на Амандман 4, пошто укључили смо се ту, став 2. Док се не реформише Правосудна академија док се не види каква је то институција и зашто ми морамо копирати било која решења. Зашто рецимо нисмо у вези састава Високог савета судства узели модле, и ако овај модел функционише релативно добро, модел Хрватске него модел Црне Горе, а за неке друге ствари за Правосудну академију позивамо се на регион пошто је Хрватска прошла Поглавље 23 и успешно ушла у Европску заједницу. Сад отварамо и нова питања питање састава Савета, питања надлежности, питања промене дефиниције које се уводе у Устав нови појмови, избацује се да Високи савет судства одлучује и о судијама. Без персоналне нема ни институцијалне независности ако говоримо о правосуђу. Мислим да је услов да се догради и да се на крају основни разлог доношења ових амандмана да се ојача независност судова и судија и отварање политичког утицаја, то пише и у Акционом плану за Поглавље 23, пише у Националној стратегији правосуђа. Дакле, то је само

делимично, неке ствари јесу учињене, али друге ствари које су мењане отвориле су нове рупе, нове проблеме са којима ћемо се ми деценијама суочавати и нећемо решити. Као што до сада вучемо последице из т 2008., 2009. и 2010. године и не можемо да дођемо ни до многих ствари до нормалног стања у правосуђу, ако овако не будемо темељно издискутовали све и да се уважи мишљење струке, мишљење Високог савета судства у свим стварима где је аргументовано, где је поткрепљено ми ћемо имати један озбиљан проблем, угрозићемо рад Високог савета судства, доћи ћемо у ситуацију да људи који нису судије, који немају то потребно искуство, управљају Високим саветом судства у претежном делу итд. То није била интенција предлагача да се уопште мења Устав на начин и са основним циљем да се појача независност и самосталност. Дакле, овде не само да се законом уређује уједначавање судске праксе, ту недостаје образложење како уопште питање избора права тежити, јер је судија независан на основу Устава потврђених међународних уговора, закона и других општих аката. Онда судијска функција рецимо у ставу 3, сваки став је проблематичан Амандмана 4, судска функција нигде не стоји да је стална па се може тумачити овако и онако, траје од избора па док судија не наврши радни век. Пре тога када може престати функција, можда је добро што је то уведено у Устав ако сам затражи итд, али није речено да о томе одлучује Високи савет судства и да се тај поступак уређује законом. Судија се разрешава ако буде осуђен на дело казну затвора или за кажњиво дело. Ми знамо да у постојећим законима имамо шест месеци, дакле ако судија буде осуђен на казну затвора најмање шест месеци. Овако се може догодити саобраћајни прекршај неки баналан урадиш и осуђен будеш на казну затвора или не платиш казну па добијеш затвор, да се може поставити питање достојности функције. Рецимо судија не може бити против своје воље премештен у други суд изузев код преуређења судског система. Тај израз „преуређење судског система“ не познаје ни један устав на свету сигурно. Преуређење судског система. Овим Амандманом се замењује члан 143. Ако прегледате важећи Устав видећете да он не говори о овој материји него говори о врсти судова, дакле о сасвим другој материји. Ако се оваквим амандманима као што је овај на брзину, анализирам Амандман 4, а слична је ситуација са највећим бројем других амандмана, идемо пред грађане, идемо пред јавност, идемо пред стручну јавност, ја мислим да ви као предлагачи морате очекивати један озбиљан отпор. Није случајно што постоје разна питања људи. Боље сада него кад донесемо Устав па кад Уставни суд треба да се хвата за главу због против речених решења то не сме да деси.

Након добијене речи, Нела Кубуровић, министар правде истиче:

Уставни суд не може да се хвата за главу кад је реч о Уставу, јер је обавезујући за све.

Након добијене речи, Судија Саво Ђурђић истиче:

Сам амандман 4 рецимо Устава није у опште анализиран ту је однос власти и сви стручњаци Уставног права кажу да то треба решити, једноставно брисати ово да се власти међусобно контролишу. Може извршна и законодавна власт да се између себе контролишу, али судска власт је независна она је посебна она је трећи стуб власти. Ако ми остајемо код парламентарне савремене демократије тога модела, то се рецимо нигде не разматра у овом предлогу.

Драгомир Милојевић, председник Савета наводи:

То су она начела прва, то је у оном материјалу написано треба се мењати да се извршна и законодавна власт контролишу, а посебно судска. Али то није сад тема, наша тема су ови амандмани да ми дамо конкретне примедбе и конкретне предлоге. Значи наш је задатак да дамо конкретне примедбе као што је почео судија Александар Пантић. Али ја хоћу да усмерим дискусију, а не да причамо о свему. Него идемо полако ред по ред и да дамо конкретне примедбе. Ми смо дошли до тога да имамо примедбу по закону се уређује уједначавање судске праксе. То може да буде наша примедба да ли се на тај начин посебно уводи судска пракса. Онда смо рекли да се мора додати на прави избор, а ово „завршио посебну обуку“ то ће се регулисати законом. Знате Устав мора да буде што краћи и што јаснији. Ми треба да донесемо Устав за Републику Србију и за нас и за грађане. Морамо да срочимо примерен текст и да пошаљемо Министарству правде наше предлоге, наше примедбе и решења.

Након добијене речи судија Александар Пантић истиче:

Ево конкретно Амандман 4., па став 1, 2, 3,4 и 5, мислим да је ово престрого овде и разликује се од досадашњег решења, каже „судија се разрешава ако буде осуђен за кривично дело на казну затвора или за кажњиво дело које га чини недостојним судијске функције“. Затим имамо друге разлоге за разрешење. Мислим да је ово престрого, јер овде подразуме и условну казну затвора, било каква казна затвора. Овде не каже на безусловну казну затвора преко шест месеци, јер имамо нехатна ова кривична дела, претежно мислим на кривично дело из области саобраћаја. Кад је била дискусија да судија не може бити против своје воље премештен у други суд изузев код преуређења судског система одлуком Савета, мислим да је то у принципу исто, само другачије речено у односу на претходни Устав и да би ту требало задржати то старо решење јер оно каже прецизније. Ето то би било за овај став 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, за став 7. Амандман 7 став 3, ја сам овде разјаснио да ли можда није омашка или тако. Овде каже став 2 „исто лице не може бити поново биран за председника Врховног суда Србије“. Каже председника основног суда бира Високи савет судства на пет година. Значи да они на неограничен број пута могу бити бирани на пет година, јер овде како стоји неограничен број пута могу бити бирани на пет година. Овде нема никакво ограничење на колико пута на 5 година председник суда може бити биран. За председника Касационог Врховног суда имамо. Надлежност Високог савета судства. „Високи савет судства је самосталан и независан државни орган који јемчи самосталност и независност судова“. Мислимо да ту треба додати и судија, у ставу 1 други ред, јер до сада је исто било и судија, тако што одлучује о питањима то је уреду, надлежности су уреду. Е сада састав. То је оно што да кажем најбитније и то је оно у чему се апсолутно мислим да овакав састав какав је сада је апсолутно одлично решење, изванредно решење с тим што се и показало у досадашњем раду. Али ево сад имамо измену састава и сада ту имамо 5 судија које бирају судије и 5 истакнутих правника које бира Народна скупштина. Ту је значи проблем, формално то испуњава захтеве да кажем и Европе и свих и исти број судија, међутим чињеница је да касније Амандман 12 у принципу мења тај паритет, јер чим је председник из реда истакнутих правника то значи да практично да истакнути правници имају већину у том саставу Високог савета судства, јер имају практично 6 гласова, а судије имају 5 гласова тако да практично већи

број гласова у Високом савету судства би имали истакнути правници. Мислим да је то и супротно Препоруци која каже да у саставу Високог савета судства мора да буде најмање половина чланова судија које бирају њихове колеге. Мислим да је баш тај израз употребљен и њихове колеге, али овде сада значи практично имају 5 гласова док истакнути правници имају 6 гласова, тако да је тиме паритет нарушен. Исто тако сматрам да председник Високог савета судства треба да буде председник Врховног суда, јер је чињеница да председник Врховног суда ужива највећи углед код судија и да има највећи ауторитет и он апсолутно својим ауторитетом апсолутно доприноси и даје раду и одлукама тог Високог савета судства посебну тежину, јер је чињеница да он код судија има далеко највећи утицај, то је с једне стране. С друге стране председник Врховног касационог суда најбоље познаје стање у судовима и судије, мислим то колико пута смо се ми уверили у досадашњем раду овде да, конкретно овде сада председник суда је Драгомир, али претпостављам да и други ко буде председник суда да апсолутно познаје стање, нико не може да оспори да председник Врховног касационог суда зна стање у правосуђу, да зна судије, да зна односе између судија, значи апсолутно зна комплетно стање у правосуђу и о свему ономе о чему ми одлучујемо. Моја примедба је да председник Високог савета судства треба да буде председник Врховног касационог суда, то је једна ствар и друга ствар је да већину треба да имају све судије које бирају судије, а да се избаци златни глас.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица истиче:

Мислим да, пошто се позивамо на разне међународне стандарде када говоримо о саставу Високог савета судства, ево ја ћу да поменем само један од њих а то је мишљење Консултативног већа европских судија број 10, мишљење које каже да судска већа могу имати у саставу искључиво судије, а када имају мешани састав тада знатан део чланова морају бити судије које бирају њихове колеге на истом положају. Овај стандард овде није уопште испоштован овим Амандманом који говори о саставу. Дакле, то чудно и експериментално решење како је овде предложено постоји тренутно само у Црној Гори и нигде више, тако да је суштинска примедба моја, а надам се да ће бити и Савета, да у судском саставу већину морају да имају судије. Све друге измене које су стварно за поздравити, а то је искључивање Народне скупштине из избора судија, укидање пробног мандата итд., дакле све те одредбе које су за поздравити се на неки начин оваквим саставом и начином одлучивања обесмишљавају односно деградирају и то је кључна тема.

Након добијене речи, Нела Кубуровић, министар правде наводи:

Добро је све што кажете, али треба водити рачуна да ли је Високи савет судства једини који врши избор или је у својству предлагача, јер самим тим се мења однос састава чланова да ли је већина судија или не. Ако Високи савет судства има у већини у својој функцији улогу предлагача онда је логично да судије буду већина. Уколико Високи савет судства има искључиву надлежност да врши све изборе, што је овим предлогом и предвиђено, ту мора да се направи баланс.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица истиче:

Наравно учешћем тзв. стручне јавности, али не као већинско.

Нела Кубуровић, министар правде наводи:

Овим амандманима Високи савет у Србији добија овлашћење које нигде нема.

Након добијене речи, судија Матија Радојичић истиче:

Нелогично је терминолошки да се зове Високи савет судства, а да ту буду људи који можда теоријски никад нису ушли у суд. Разумете професори факултета нису никад били у суду, адвокати јесу, али не знам ко ће сад да уђе. Ето значи није логично, а мислим да је овај садашњи састав мени лично као што сам више пута рекао и ако се неке колеге не слажу, да представник Скупштине и министар правде не сметају, они имају далеко ширу слику многих ствари. Тако да садашњи састав по мени је много боље решење него овако да неко има златни глас.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић наводи:

Можда смо добили министарка, али смо изгубили неким решењима који су испод онога што смо до сада имали. Ми морамо око тога да видимо, али посебно што мислим у стручном смислу да је далеко боље могло да се уради, нека права су превазиђена, негде постоје паралелни системи. Не знам како ћете Ви одлучивати на пример, овај поступак покретати за дисциплинску одговорност судија и Дисциплински тужилац Високог савета судства. То је онда питање надлежности, а ја рецимо сматрам да је питање надлежности није добро решено, питање дефиниције појма Високог савета судства.

Након добијене речи, Нела Кубуровић, министар правде истиче:

Свугде постоји нека надлежност Министарства правде када је реч о правосудном систему. Да ли мислите да је то негде искључено? Постоји инспекција у Министарству правде, не у смислу контроле предмета појединачно, али у смислу контроле управе. Судски пословник и даље доноси Министарство правде. Да ли мислите да нема праве да контролише примену судског пословника?

Након добијене речи судија Саво Ђурђић наводи:

Да ли мислите да не треба судски пословник пренети на Високи савет судства.

Нела Кубуровић, министар правде наводи:

Не мислим да треба Судски пословник да неко ко је оваквог састава може да доноси акт који има општу важност. Судски пословник не обавезује само судове обавезује и странке. Суштина покретања дисциплинског поступка је када министар поднесе да Дисциплинска комисија мора по тој пријави да одлучи, да ли ће да је усвоји или одбије није суштина, суштина је да о њој одлучује.

Констатује се да је Нела Кубуровић, министар правде у 11,25 часова напустила Седницу Савета услед неодложних обавеза.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић наводи:

Амандман 3. који се односи на судове и надлежности о судовима и на другим местима радног текста изостављена је одредба из члана 149 Устава у којој се између осталог наглашава да сваки утицај на судију у вршењу судијске функције је забрањен.

Након добијене речи, судија Александар Пантић истиче :

Високи савет судства гарантује судијску независност и самосталност, он ту функцију не може да обавља да заштити да буде гарант независности и самосталности уколико у том телу већину немају судије. У надлежности Високог савета судства је буквално све што се тиче питања судија избор и реизбор, премештај, разрешење па чак и дисциплинска одговорност. Значи Високи савет судства је другостепени дисциплински органи и он поставља чланове првостепеног дисциплинског органа и све, и ако у том телу већину чине други који нису судије како онда може да он буде гарант судијске независности и самосталности, значи то је суштина, и наш предлог је да судије имају већину, то је прво и основно, поред судија ко треба да буде, да изађемо са конкретним предлогом, два представника професуре које ће да бира Академска заједница, два члана која бира Народна Скупштина, и ја бих Министарку ставио као члана Савета.

Констатује се да је Петар Петровић у 12,00 часова напустио Седницу, због неодложних обавеза.

Након добијене речи, судија Иван Јовичић, је истакао:

Не може министар, може председник Врховног суда.

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић наводи:

Законом се одређује уједначавање судске праксе по мени је то као знак питања, треба поставити као могућност да се уводи на мала врата практично, као потенцијално судска пракса као извор права, ако је то мишљење науке и струке, нисам против тога али нисам сигуран и материјалима које сам читао везано за ову радну групу и другим материјалима нисам видео да се то кандидује као измена, пре се кандидује онај члан 4. о чему сам говорио исто тако нећу да се понављам. Даље конкретно у Амандману да сад не образлажем ово сад везано за став 1., став 2. поред овог што је све изнето, ја сам нашао примедбе професора Уставног права, они кажу везано за Правосудну академију у закључном делу да су изричито против да се Правосудна академија конституише у Уставу и да је то мишљење не само њихово него и Радне групе која је формирана за реформу Правосудне академије, дакле Радна група која је формирана 2014. године она нема поверења у Правосудну академију а неко на сваки начин хоће Правосудну академију односно под овим називом Институција за обуку у правосуђу, то је додатни разлог зашто сам ја да наш први став буде да ми нисмо за увођење таквих институција у Устав то се може регулисати Законом.

Након добијене речи проф. др Ранко Кеча истиче:

Ако остане Правосудна академија, да у потпуности треба другачије одредити њен значај. Сад је само по мени овај једна од основног питања да ли ће сузити приступ судовима само путем једне такве институције или ћемо отворити могућност,

сарадничких места и полазника Академије и тд. С друге стране ту је проблем стручних сарадника у судовима, мислим да је интерес судства да што је год могуће шире отвори могућност приступа, а постоје начини којим се могу проверити знање и проценити ранија каријера и слично. Правило да за судију Привредног суда буде биран неко ко је комплетну праксу остварио у осигурању или банкарству итд., мислим зашто везати руке осим ако остане овај став 2. он мора доживети уставно правну разраду ако идемо уопште за том идејом, моје лично мишљење, не знам да ли га други деле, да улаз у судство треба пружити што је год могуће ширу прилику и шансу, јер тако се поправља и квалитет судства, што је исто задатак Високог савета судства, колико су судије квалитетне толико је квалитетно судство, обрнуто не може да постоји. Уједначавање судске праксе, то је извор права а да то што су формулације различите то је иначе део једног законодавног метода који се не може подржати.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић наводи:

Ако се уради детаљна анализа Амандмана 8. видећете какве су све промене. Дакле у Амандману 8. формулација знате како гласи актуелна дефиниција Високог савета судства, то је да је независан и самосталан орган који обезбеђује и гарантује независност и самосталност судова и судија. Мисија је јасна недвосмислена, а сада у овом Амандману 8. су спојили, направили су промену у самој дефиницији ограничили по мени, овај уопштени појам Високог савета судства и онда надлежности набацали тако да су везали да се законом може уредити само она питања која су везана за положај судија, судија поротника и евентуално председника судова, а не како сада стоји:“ Законом се могу уредити друга питања“, и помоћу те пошто је остала та формација ми смо могли онда у Закону о Високом савету судства да уведемо да имамо и неке надлежности које су за нас јако значајне, овако питање да ли ћемо моћи то имати, јер према радном тексту Амандмана, дефиниција положаја Високог савета судства је : „Високи савет судства је самосталан“, обрнули су реч независан и самосталан, то можда и није тако значајано, прво је ишло независан па самосталан, сад је самосталан па независан, убацили су реч државни, до сада је било само орган, сад су они убацили државни. Следећа ствар избацили су реч гарантује и обезбеђује, уместо гарантује и обезбеђује, убацили су реч јемчи, што на неки начин има сличан смисао, а избрисали су реч и судија, али су зато додали цитирам: „тако што одлучује о питањима положаја судија, председника судова и судија поротника одређеним Уставом и законом“. Овде су спојили надлежност и дефиницију појма Високог савета судства и онда су рекли Високи савет судства. То да министарка може да покреће овај поступак разрешења, једано такаво олако практично поигравање са врло озбиљним категоријама. Ја се не слажем са министарком да Судски пословник ако имате највиши орган правосуђа, највиши орган власти у земљи који обезбеђује и гарантује самосталност и независност судија и судова зар није природно да у некој будућности, кроз нова законска решења ми одлучујемо о Судском пословнику, па и о запосленима у судовима. На крају се каже код става 2. Амандман 8. и одлучује о другим питањима судија поротника одређеним Законом, ко има пред собом важећи Устав тамо се каже одлучује и о другим питањима одређеним Законом, то је по мени шире и боље, овако нас усмерава само на статусна питања судова и судија, не можемо проширити кроз Закон о Високом савету судства надлежности нема Етичког кодекса, али не би могли

да проширимо сва друга питања, рецимо питање о едукацији, питање о образовању, ја мислим да изворно ми треба да имамо ту надлежност тим пре ако се залажемо да се ово око Правосудне академије уреди па да ми формирамо Правосудну академију или тај орган, а не Министарство правде, то је извршна власт и зна се да они могу да утичу дикретно ако су они оснивачи и они контролишу рад Правосудне академије.

Након добијене речи, судија Славица Милошевић Газивода изјављује:

Поставља се питање да ли институција за обуку у правосудју треба да буде у Уставу или не. Ако остане институција онда Уставом треба да буде предвиђено да се зна уствари зашта служи та институција, да Високи савет судства образује ту институцију, да се утврди ко организује и ради програм рада и обучава судије.

Драгомир Милојевић, председник Савета истиче:

Свуда у окружењу постоје институције за обуку. Може да се формира више институција, институција за обуку са судије привредног суда, за судије Управног суда и тако даље.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић истиче:

Ми ћемо се залагати да обука буде после избора, да нас не условљава, изгубићемо врло битну надлежност, једна од надлежности која нас држи то је избор и једва смо се изборили сад као да се све ради директно преко нас и први избор и касније напредовање судија, то је наша надлежност ако то не буде чисто и јасно долазимо у ситуацију да буде угрожена једна наша функција, а да са друге стране буду отворена на мала врата могућност утицаја, ако је тај априорни избор ја не кажем Правосудна академија има своје место и улогу и треба осмислити адекватно решење.

Драгомир Милојевић, председник Савета наводи:

У институцији за обуку биће организоване обуке и за све ове сараднике, скраћени курс, како би добили сертификат да су завршили обуку за судије.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица наводи:

Приликом аплицирања на конкурс он мора да већ приложи доказ у суштини да је окончао обуку, тако следи из ових речи, и ако то буде ми ћемо бити у ситуацији, а очигледно је да нам се већ не допушта да спроведемо конкурс и ја сам велики песимиста да ћемо било кога изабрати, доћићемо у ситуацију да у Србији фали, већ сада фали 200 и нешто, тада ће фалити 350 судија а ми нећемо имати кандидата које можемо да бирамо са овако дефинисаном одредбом.

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић наводи:

То значи да се води нека политика обесмишљавања рада Савета, и у сваком случају враћамо се на неке теме које нас највише тиште и то ће их бити по мени највише садржано у нашем мишљењу, мислим да везано за тај рецимо Амандман колико је све изложено критици, заиста заслужује критику као и овај став три, говоримо о Амандману 8 то да је министарка данас смо је питали, не видим у чему је

проблем, паралелни системи, то је просто немогуће, јер од главних проблема кад ми доносимо један Закон да изменимо други, да ускладимо избор судија са Законом о Правосудној академији. Углавном, не може да стоји дисциплински поступак и поступак разрешења судија и председника судова може покренути министар надлежан за правосуђе, то не може да стоји, или дисциплинским поступком се бави највиши орган судске власти Високи савет судства, преко дисциплинских органа, Дисциплинског тужиоца и Дисциплинске комисије, које је у важећем Уставу, који ће ваљда остати то треба да је на нама, односно на овим постојећим органима, који имају добре резултате.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица истиче:

Свако лице може да подноси иницијативу а покретање поступка је на органима зна се на коме, за дисциплински поступак треба да га покреће Дисциплински тужилац, за поступак разрешења покреће га Савет својом одлуком, а друго је ко су надлежни подносиоци иницијативе, па наравно да и министар правде може бити подносилац иницијативе. Такође, за чланове Савет и то за оне који треба да буду у саставу Високог савета судства, а долазе из реда истакнутих правника Устав не предвиђа никаква ограничења у спојивости или неспојивости, са политичким деловањем и слично, то би морало да пише.

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић истиче:

Амандман 5. став 3. „ функција судије и председника суда је неспојива са другом јавном или приватном функцијом“, пазите приватном функцијом, „законом одређеном делатношћу или послом или политичким деловањем“. Ако је ово овако мислим да је ту проблем, ово је на изглед све на неки начин у реду. Међутим, поставља се питање да ли је то тако. Формулација у Амандману 5. могла би да се тумачи да судијама практично никакво јавно деловање није дозвољено, јер се ова формулација која у основи у реду мислим, али није доречена није довољно објашњења и сматрамо да због тога треба преиспитати, с обзиром на то професионално деловања, знате да ми у важећем Закону имамо могућност да предајемо на неким школама и да држимо неке едукације, питање да када се овако наведе у Уставу, да ли се то и даље може чинити.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица наводи:

У старом уставу каже овако: Законом се уређује које су – први став каже: „Забрањено је политичко деловање судија“, следећи став каже: „Законом се уређује који су други послови или приватни интереси неспојиви са судијском функцијом“, а овако је сада у Устав унето: „Да је функција судије и председника суда неспојива са другом јавном или приватном функцијом и законом одређеном делатношћу или послом или политичким деловањем.“ Дакле, Уставом се сужава круг онога што судија може да ради. Ако се сложимо да је на пример бити члан Програмског савета Правосудне академије јавна функција, не знам да ли онда би испало да судије сада, овако како је написано у овом Амандману, то не могу да буду.

Председник Савета, Драгомир Милојевић истиче:

То је законом регулисано, да чланови Програмског савета Правосудне академије морају да буду судије, то је ситуација као што смо ми имали разновразне комисије, где у Закону је предвиђено да чланови комисија морају бити искључиво судије. Као што каже професор, чим остављамо аналогију и тумачење не ваља, Устав нема шта да се много тумачи, то нека ради Уставни суд, а Уставни суд има конкретну ствар он не тумачи текст

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица наводи:

у Амандману 11 спорно је то што се председник, што је предвиђено да се председник Високог савета судства бира међу члановима Савета који нису судије, значи имамо примедбу на тај Амандман.

Констатује се да је проф. Др Ранко Кеча напустио Седницу у 13,45 часова, због неодложних обавеза.

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић истиче:

Доношења одлуке по Амандману предвиђено да Савет може да донесе одлуку гласовима најмање шест чланова и гласовима најмање пет чланова међу којима којима је и глас председника за кога је већ речено да није судија. Дакле, море питања се поставља што се тиче саме контроле рада Високог савета судства, она се постиже тиме што у Високи савет судства присуствују људи који нису судије. Такође се поставља питање шта значи истакнути правник.

Након дискусије, Високи савет судства [REDACTED] је донео одлуку да се сачине писане примедбе на амандмане са предлозима и да се доставе Министарству правде, а у међувремену је усвојио следеће :

С А О П Ш Т Е Њ Е

Високи савет судства, на основу члана 13 став 1 алинеја 21 Закона о Високом савету судства, на седници одржаној 30.01.2018. године, разматрао радни текст Амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије и закључио:

Сва предложена позитивна решења која су у функцији јачања независног судства и судија, (као што је искључива надлежност Високог савета судства за избор и разрешење свих судија и председника судова, непосредан избор чланова ВСС од стране судија), потпуно су дерогирани предложеним саставом и начином одлучивања Високог савета судства. Предложени састав Високог савета судства у коме судије немају већину и у коме се председник обавезно бира из реда истакнутих правника и има тзв. златни глас (који одлучује кад је број гласова једнак), доводи до тога да о свим битним питањима из надлежности ВСС којима се гарантује самосталност и независност судова и судија (избор, разрешења, дисциплинска одговорност, материјални положај) одлучују чланови Високог савета судства које бира Народна скупштина, а који нису судије.

Садржина и начин на који се предлаже уређивање уставног одређења и надлежности Високог савета судства у Уставу РС је неприхватљив, тим пре што није предвиђено да Високи савет судства у области финансирања нема друга права, осим право да предложи Влади план средстава за рад судова из своје надлежности, што није у складу са међународним стандардима по којима је материјална независност један од предуслова појма судске независности.

Директан напад на независност правосуђа представља и решење предлога Амандмана VIII, да дисциплински поступак и поступак разрешења судија и председника судова може покренути и министар надлежан за правосуђе. Постојећим решењима дисциплински поступак према судији и поступак разрешења може иницирати сваки

грађанин, али је покретање дисциплинског поступка у искључивој надлежности Дисциплинског тужиоца, док поступак разрешења покреће Високи савет судства.

Посебно забрињава одредба којом се на нејасан и недоречен начин као нови услов за избор на судијску функцију уводи претходно окончана посебна обука у институцији за обуку у правосуђу.

Због изузетног значаја ове теме за садашњост и будућност судског система, а посебно за независност и несметани рад судова и судија, ВСС ће дати предлоге и примедбе на наведени текст који ће бити достављен предлагачу и позива све судије да узму активно учешће у јавној расправи.

Седница је завршена у 14,20 часова.

Записник саставила:

Мила Стаменковић

**ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Драгомир Милојевић